

BLA Atžalynas

Nr. 4

Kovas, 1960

TEVYNĖ—Part 2

SVEIKI BRANGŲS JAUNUOLIAI!

Dideliu džiaugsmu ir pilnu nuoširdumu mes anksčiau dalyvaujantieji jaunosios kartos atstovai sutinkame linksmą žinią apie tai, kad mūsų burių SLA broliškos organizacijos gretose žymiai padidėjo. Jau buvo pranešta, kad tik paskutinių poros mėnesių bėgyje mūsų Susivienijimo narių iš jaunosios kartos prirašyta ir patys prisirašė apie 700 asmenų. Tai gražus ir įspūdingas skaičius mūsų lietuviškos jaunuomenės suburtas vienoje organizacijoje!

Mūsų viltys šviesesnės

Šią puikią žinią mes sutinkame linksmi ir toji žinia mus visus maloniausia nuteikia. Dabar susidaro daug gyvesnė negu iki šio laiko buvo viltis, kad jaunimo veikla bendrame lietuviškame darbe pasidarys napalyginamai platesnė ir apims laikui bėgant dar didesnius mūsų jaunimo sluoksnius.

Juk mes dažnai matėme spaudoje daugelio lietuviškų organizacijų nusiskundimus, kad jaunimas negausiai dalyvauja lietuviškoje draugijoje. Net pasigirdavo kaltinimų, kad jaunimas šalinasi nuo organizuoto darbo. Pasirodo aimanavimai buvo be pagrindo.

Tautinės vienybės keliu

Atskirų srovių ir atskirų organizacijų, kurios turi tam tikrą paskirtį ir saviškus tikslus darbas lietuviško jaunimo tarpe yra, žinoma, vertingas ir jo pasekmėmis mes visi su pagrindu džiaugiamės. Bet vis tik daugelis pasigenda jaunimo apjungto ir vieningo gelis pasigenda jaunimo bendro ir vieningo bendravimo. Deja, pasitaiko taip, kad skirtingoms organizacijoms priklausančią jaunuoliai jau nesusitinka ir neturi progų bendrai su

visais jaunuoliais santykiauti.

Dabar tas jaunimas, kuris atėjo į Susivienijimą, gauna gražias progas pradėti jaukų ir artimą bendradarbiavimą, kuris nebus sutrukdomas nei srovių, nei kitokių užtvarų. O jaunimas pajutęs organizuoto bendravimo reikšmę didesniu entuziazmu stengsis dirbti dėl lietuviybės išlaikymo šioje šalyje.

Ateltis priklauso mums!

Susivienijimas pagal savo seniai įsigyvenusias taurias tradicijas nevaržo savo narių veiklos. Tad ir jaunimas Susivienijime gali tikėtis nuoširdžios paramos, paskatinimo ir visokeriopos pagalbos. Susivienijime dalyvaujančiam jaunimui laisvas kelias į visuomeninę, kultūrinę, meninę veiklą, kuri praturtins paties jaunimo dienas ir suteiks džiaugsmą, nes pats jaunimas savarankiui ir nuoširdžiu pasiryžimu sustiprins lietuvišką patriotinį veikimą.

Cia yra tik pati pradžia platesnio masto jaunimo organizavimo. Mes patys patirsime kokių kelių ir kuriomis priemonėmis mes šiuos svarbius uždavinius turėsime vykdyti. Bet ir tai mums šiandien svarbu, kad patekdami į Susivienijimą, galime pilnumoje pareikšti savo sugebėjimus lietuviškoje veikloje.

Apie tai mums verta pasikalbėti savo tarpe ir yra prasmės, kur tik įmanoma įsteigti jaunimo kuopas. Siame darbe neabejotinai mums pagelbės "Atžalynas," sujungdamas mūsų mintis ir troškimus. Tad įsijunkime į "Atžalyno" puslapiuose bendradarbiavimą, laisvai pasisakykim apie savo širdies troškimus ir išnaudokim tas gražias progas, kurias mums suteikė lietuviška fraternalė organizacija—mūsų Susivienijimas.

MINTYS APIE MUSŲ ORGANIZUOTĄ STUDENTIJĄ ATEITYJE

Lapkričio 26-29 d. Chicagoje įvyko visuotinis Lietuvos Studentų Sąjungos suvažiavimas. Ši Sąjunga apjungia visų pažiūrų ir įsitikinimų (išskyrus komunistus) lietuvių studentus. Jos metiniuose suvažiavimuose yra apžvelgiama praėjusių darbų ir metams žvilgsnis į ateitį. Šiame suvažiavime vienas iš įdomiausių punktų buvo diskusijos, pavadintos "žvilgsnis į ateitį." Šis žvilgsnis buvo mestas tik į organizuotą lietuviškos studentijos veiklą ateityje, ir reikia pasakyti, kad jis atrodė labai pesimistiškas. Ne be reikalo prelegentai jau diskusijų pradžioje šių diskusijų temą pakeitė į "žvilgsnis į Mirtį."

Diskusijose dalyvavo dr. E. Kaminskas, L. Mockunas ir R. Stakauskas. Moderavo R. Mieželis. Pradžioje buvo padaryta prielaida, kad Lietuvos Studentų Sąjunga ilgai negyvuos. Dr. E. Kaminskas pristatė pirmąją Sąjungos mirties būdą: dabartinio pobūdžio organizacija nedominis čia gimusius lietuvius; po tam tikros evoliucinės stadijos kils kita sąjunga iš senosios griuvėsių, kuri bus patraukli naujos kartos lietuviams.

Antrą alternatyvą pristatė L. Mockunas: lietuvių išieivų tarpe egzistuoja dvi sampratos. Pirmą, mums reikia išlaikyti lietuviybę, kurią išsivežėme iš Lietuvos ir kurią vežime atgal į laisvą Lietuvą. Vilties šiam pasiūlymui įgy-

vendinti yra nedaug. Antra, mums reikia kurti naują lietuviybę, jei negalime išlaikyti senosios. Klausimas kyla, kam kurti, nes ji vargiai ar sutaps su Lietuvoje ugdoma lietuviybe. Abi alternatyvos skamba beviltiškumu. Kolega Mockunas toliau dėstė, kad pradžioje mums buvo reikalinga Lietuvos Studentų Sąjunga, nes mes jautėmės nesaugūs svetimame krašte. Bet čia gimusieji jau nesijaučia nesaugūs. Dėl to Lietuvos Studentų Sąjunga dabartinėje formoje jiems nebus reikalinga. Todėl ir Sąjungos kelias yra mardėjimo kelias.

R. Stakauskas nesutiko su "savižudybės" planu. Tiesa, kad Lietuvos Studentų Sąjunga po truputį praranda savo gyvingumą. Tačiau neapsimoka drastiškai nusizadyti, geriau apsimoka mardėti, kad iš mūsų pelenų galėtų kilti, kaip per amžius kilo, kas nors naujo.

Šie pasisakymai skambėjo beviltiškumu, bet juose buvo daug tiesos. Juk aktyviausi Sąjungos darbuotojai yra 24-30 metų. Nesant prieauglio, negalima tikėti nei ilgo Sąjungos gyvavimo. Be to, čia augęs jaunimas turi įleides savo šaknis į amerikoniškąją pagrindą ir tradiciją, tad jiems Lietuvos Studentų Sąjunga nebus įdomi, nes jos pagrindą sudaro europietiška dvasia.

Buvo teisingai, pastebėta, kad mes, turėdami pilnutinę laisvę likti lietuviais, busime

tos pačios laisvės nutautinti. Europietis yra idėjiškai motyvuotas. Amerikietis—niekuo nemotyvuotas. Europiečiui visą laiką ko nors truksta—duonos, laisvės ir pan. Amerikiečiui nieko netrūksta. Mums irgi po truputį pradeda nieko netrūkti. Šis perteklius—mūsų mirtis. Buvo komentauta, kad mums truksta laisvos Lietuvos, ir tai turėtų mums motyvuoti. Tiesa, bet šis motyvas sąstys tik dabartinę studentų kartą, kuri dar turėjo kiek progos pažinti nepriklausomos Lietuvos gyvenimą, bet ne tuos, kurių gimtasis kraštas bus Amerika.

Tokios liudnos mintys buvo pareikštos visuotiniame mūsų studentų suvažiavime. Yra pagrindo tikėti, kad tokia pažiūra vyrauja didelėje dalyje mūsų organizuotos studentijos. Ir tai nėra džiugus reiškinys. Vienok, įdomu pastebėti, kad šie pasisakymai kilo daugiausia iš vyresnio amžiaus studentų, todėl ir pasiliko įspūdis, kad dabartinė studentų kartą yra ir pasiliks sąmoningi ir jautrūs lietuviškiems reikalams. Pesimizmas buvo išreikštas tik kalbant apie ateities studentiją. Butų buvę naudinga, kad šiuo klausimu būtų išgirsta nuomonė iš bepradedančių studijas, kurie Lietuvos yra nematę ir apie ją žino tik iš kitų pasakojimų.

Šia proga reikia pasidžiaugti, kad mūsų studentija drąsiai žvelgia į ateitį, nepaisant kokių tamsi ji būtų. Yra be galo svarbu turėti sąmoningą organizuotą studentiją, nes iš jos kyla nauji va-

ATŽALYNAS

TAUTINIS Mėnesinis Priedas
Jaunimui

Redaguoja SLA Jaunuolių
Komisijos Redakcinė Komisija:

V. Virbickas, J. Maldutis,
P. Avizonis, A. Valatkielis,
A. Gustas

Atstovai:

Kanados S. Jokubaitis
Chicago V. Adamkevičius
Bostono R. Sležas

Dr. M. J. Vinikas, Mgr.
307 W. 30th St., New York 1, N. Y.

dai tremtyje išsibarsčiusių
lietuvių. Net jeigu ir studen-
tiškų organizacijų formos bus
skirtingos, bet jų pagrindinis
tikslas—Lietuvos laisvė—tas
pats—ir tai reikia džiaugtis.
O šiam džiaugsmui pagrindo
užteko, besiklausant pesimiz-
mu persunktų minčių Studen-
tų Sąjungos suvažiavime.

—L. Č.

Dėmesio: Jaunieji Menininkai

Šių metų balandžio mėnesį
New Yorko A. S. S. skyrius
yra numatęs suruošti jaunųjų
menininkų veiklą parodą.
Šią parodą yra sutikęs glo-
boti žymus lietuvių dailinin-
kas prof. Vytautas Jonynas.
Rengėjai nori pavartoti šią
progrą pakviesti visus jaunuo-
sius menininkus dalyvauti šio-
je parodoje. Dėl smulkesnių
informacijų bei atsakymų
prašoma atsilipti iki kovo 5
d.: V. Ramanauskas, 104-29
89th Ave., Richmond Hill 18,
N. Y. Tel. VI 6-0041.

TAUTINĖ VEIKLA AMERIKOJE

Nemaža lietuvių, kaip ir
daugelis kitų žmonių iš Eu-
ropos, atvyko į Jungtines
Amerikos Valstybes po ant-
rojo pasaulinio karo, kad iš-
vengus komunistų persekioji-
mo. Šiuo jie papildė seniau
atvykusių lietuvių emigrantų
eiles.

Atvykus į šį kraštą, pir-
mieji lietuvių pabėgėlių žings-
niai buvo nedrąsūs, nes buvo
įžengta į visiškai skirtingas
aplinkas su svetimomis tradici-
jom ir papročiais. Pirmuti-
nis ir svarbiausias pabėgėlių
tikslas buvo užtikrinti pasto-
vias pajamas šeimai išlaikyti.
Anglų kalbos nemokėjimas
buvo kliūtis geresnei darbą
gauti, ir daugelis pabėgėlių
turėjo pasitenkinti papras-
čiausiais darbais ir mažu at-
lyginimu. Laikui bėgant, nu-
galėjus kalbos kliūtį, galimy-
bės geresniems darbams at-
sivėrė, ir eventualiai šeimos
pajamos padidėjo ir pasiekė
pastovesnį lygį. Lietuvis
tremtinys, užtikrinęs sau ir
savo šeimai egzistenciją, pa-
juto reikala ir norą bendrau-
ti su savo tautiečiais.

Amerikoje, nuo senesnių
laikų buvo atvykusių lietuvių;
vienai bėgo nuo caro režimo,
kiti ieškojo Amerikoje geres-
nio gerbuvio. Ši senesnė lie-
tuvių karta pajėgė sukurti
eiles stiprių lietuviškų orga-
nizacijų. Naujieji atvykėliai
įsijungė į šias organizacijas,
ir be to dar atsivėrė naujų,
Lietuvoje veikusių, organiza-
cijų likučius ir jas atgaivino.

Naujų lietuvių atvykimas į
šį kraštą įlejo naujo kraujo

į senas lietuviškas organiza-
cijas. Ypatingai naujo lietu-
viško vėjo Amerikoje įnešė
įsteigimas lietuviškų šeštadie-
niųjų mokyklų ir lituanistikos
kursų Kolumbijos ir Fordha-
mo universitetuose. Per šias
mokyklas pabėgėlių jaunimas
gavo progą susitikti ir susi-
draugauti su kitais savo am-
žiaus jaunuoliais ir palaikyti
su jais ryšius. Jiems, ypač
jaunesniajai kartai, buvo
įskiepytas tautinis charakte-
ris; lietuvių kalba, kaip bu-
tinai įrankis tautybei išlaiky-
ti. Šeštadieninė mokykla kaip
tik aprūpina mokinius tuo
įrankiu; išmokindama juos
lietuviškai rašyti, skaityti;
supažindindama juos su Lie-
tuvos praeitimi, geografija ir
tautos kultūra. Vienu žodžiu,
suteikia žinias, kurias dėl ne-
palankių aplinkybių tėvai ne-
išgali suteikti namuose. Ši
šeštadieninė mokykla duoda
pagrindą tolimesnėms litua-
nistikos studijoms Fordhamo
ar Kolumbijos universitetuose.

Šeštadieninė mokykla subu-
rė lietuvišką atžalyną, ir iš
tos susidariusios draugystės,
asmeniniai ryšiai buvo sustip-
rinti per įsikurusias jaunimo
organizacijas, kaip skautai,
ateitininkai ir kiti. Šios or-
ganizacijos taipgi buvo nau-
dingos lietuviybės išlaikymui,
duodamos progą jaunimui
bendrauti lietuviškoje dvasio-
je. Tačiau jaunajai kartai
augant ir bręstant, mokykli-
nių organizacijų lygis nepajė-
gia suteikti atitinkamo ideo-
loginio ir intelektualinio pa-
sitinkinimo.

Daugelis šeštadieninės mo-

kyklos auklėtinių įstoje į Amerikos kolegijas ir universitetus pajuto stoką studentiško pobūdžio organizacijų. Dėl to buvo atkurtos Lietuvoje buvusios studentų organizacijos, į kurias tėvai ragino studijuojantį jaunimą įsijungti.

Savaime suprantama, kad tik maža dalis tų studentiškų organizacijų buvo atkurtos. Atsiminkime, kad nei viename Amerikos mieste nėra tiek lietuvių studentų kiek buvo Kauno ar Vilniaus universitetuose. Taigi lietuvis studentas turi pasitenkinti kad ir mažu tų organizacijų pasirinkimu, ir pasirinkti tą organizaciją, kuri atitinka jo pasaulėžiūrą. Šios organizacijos, sukurtos pagrindu imant senas lietuviškas studentų tradicijas, šiandien atsiduria pusiaukelyje. Kyla klausimas, ar pasiseks toms organizacijoms išlaikyti lietuviškas tradicijas, ir ar tautiškais pagrindais sukurtos ideologijos galės augti svetimoje aplinkoje, kur visos tradicijos ir papročiai yra mišinys įvairių tautų. Šį klausimą galės atsakyti tik pačios organizacijos. Laikas įrodys ar lietuviškos tradicijos gali išsilaikyti ir būti tęsiamos. Atsakymą į tą klausimą duos tos organizacijos, kurios vadovaujamos studentų kurie yra tiek Europos, tiek Amerikos kultūros padarinys, nes tik jie tebus pajėgūs tinkamai pritaikyti senas ideologijas naujose sąlygose. Tik šie naujieji vadai galės suprasti kaip išspręsti šią dvejopos kultūros problemą: Tačiau jei tos organi-

zacijos bus vadovaujamos senos kartos ideologinių paliukuonių, kurie yra baigę savo studijas prieš kelias dekalas, jos iš kalno bus save pasmerkusios nepasisekimui.

Šių organizacijų išsaugojimas teiks jaunajai kartai, nes tik tai ji galės išspręsti šią problemą, ir turėdama tinkamus vadus galės tikslą įvykdyti. Galima tikėti, kad dabartinės lietuvių studentų organizacijos sugebės išauginti tokius vadus.

V. MONTVILA.

NAUJA SLA ŠEIMA

Irenos Protosevičiūtės ir Rimanto Glemžos vestuvės įvyko 1959 m. lapkričio 21 d.

Baltimore, Md., šv. Alfonso bažnyčioje.

Jaunoji, prieš 10 metų atvykusi su tėvais į Ameriką, yra nuolatinė Baltimorės gyventojė. Čia baigė pradžios ir aukštąjį mokslą. Lygia-grečiai su kolegijos mokslu lankė ir muzikos mokyklą—dainavimo skyrių. Daug kartų yra gražiai pasirodžiusi savo dainomis lietuvių bei amerikiečių pobuvuose.

Jaunasis irgi yra naujas šio krašto ateivis ir nuolatiniai su savo tėvais buvo apsisistojęs Paterson, N. J. Čia baigė Rutgers Universitetą New Brunswick, N. J., ir įsigijo Bachelor of Arts laipsnį. Tolimesnėm studijom išvyko

Jaunavedžiai Rimantas ir Irena Glemžos

Photo by Udel Bros.

MEDŽIAGOS PASLAPTIS

A. IGNAITIS

Svarbesniųjų korektūros klaidų atitaisydas (žr. nr. 3, Medžiagos Paslaptis).

Išspausdinta: ne apčiuopiamųjų irrodų (pusl. 4, II, elutė iš apačios). Turi būti: be apčiuopiamųjų irrodų.

Išspausdinta: atspėjo atomų medžiagos prigimtį (pusl. 4, III, 11 elutė viršų). Turi būti: atspėjo atomine medžiagos prigimtį.

Išspausdinta: E=mc². Turi būti: E lygu mc kvadratai.
Išspausdinta: P. Dirac'as (pusl. 5, I, 2 elutė apačioje). Turi būti: P. Dirac'as.

(Trečioji Tąsa)

Painią atomo dalelių judį, dinamiką, palikus nuosąly, paliesiu terminų painiavos reikala.

Be terminų, žodžių medžiaga, materija, jūs labai dažnai užtinkate ir žodį substancija, ypač anglų ir vokiečių kalbose jis yra gyvas. Visiems būtų geriau šito—trečio—termino vengti, atsisakyti. Šiandien visi žinome, kad šiluma

NAUJA SLA ŠEIMA

John Hopkins Universiteta, Baltimorėj. Čia gavęs Master's laipsnį iš fizinės chemijos, toliau tęsia studijas doktorato laipsniui.

Rimantas Glemža priklauso SLA 374 kuopai Paterson, N. J., ir yra buvęs Jaunimo Komisijos narys.

Abu jaunavedžiai yra pavyzdingi lietuviai. Linkime jiems ir toliau tokiu pasiliktį ir savo jaunąją kartą tuo pačiu keliu auklėti. Laimingo gyvenimo jauniesiems.

—A. V.

yra medžiagos molekulių smarkespio ar lėtesnio judesio išdava, pasekmė—kinetinė energija. Seniau, kai nebuvo žinoma kas yra šiluma, aiškintojai išgalvojo (kas lengviausia) terminą fluidas (flogistonas) ir priskyrė jam tokias savybes, kokias jie norėjo. Šiandien flogistonas—fluidas kaip šiluma jau tik archyvuose—senose knygose galima užtikti. Šia prasme jis išnyko. Tas pat ir substancija, kaip medžiagos esmė. Deja, substancija vis dar vartojama materijos, medžiagos prasme. Senesnės kultūros tautoms, kaip anglų ar vokiečių, tas sunkiau, bet mums lietuviams, paskutiniams barbarams, anot anglų istorikų, Europoje, šis lengviau atmesti. Mes turime elti greitesnį kultūros tempą, kad neputume sutraškinti ir "suvalgyti." Mažoms nacijoms (tautom) kurybiškumas yra viena svarbiausių sąlygų išlikti ir būti vertiems išlikti. Antroji tąsa (žr. sausį, 1960, nr. 3), darydamas nuolaidą, skliauteliuose įdėjau ir žodį—terminą substancija, nes kas lietuvių kalba vadinama materija, tai anglo-amerikiečių, o ir vokiečių kalbos ir rašto tradicijoj dažnai vadinama substance, vokiškai—die Substanz; kas lietuvių kalba vadinama medžiaga, ten dažniausia—matter, vokiškai—die Materie, o ne "stuff." Painiavų visur pilna. Bilijonas yra milijonas milijonų, kitiems įprasta bi-

lijoną laikyti milijardu, t. y., tukstantis milijonų; su kableliu dar didesnė painiava, tiek gramatikoj, tiek skaitmenyse. Bukime optimistiški—mokslas ir jo kultura, technika yra dar labai labai jauni; mes dar vos tik pereito šimtmečio vidury (1842 R. Mayer) sužinojome, kad šiluma yra energija ir niekas daugiau, bet kad ir medžiaga yra taip pat energija tik kitos—dvasinės, psichinės, protinės, minties (mental) rūšies energija, kad čia nėra jokių substancijų, tai vis dar nenorima tikėti. Kietamaniai—seno ir gilaus tikėjimo žmonės—vis dar mano gali senienas įamžinti ir Einstein'o garsiosios formulės E=mc² visoj pilnumoj, t. y., kad energija E ir masė m yra ekvivalentiški, nepripažinti. Ryškus, įtartinas pavyzdys yra formulė: svoris W lygu mg (masė m ir pagreičio g sandauga). Čia ištikrųjų kuno svoris W ir jo masė m yra skirtingų fizinių prigimčių ir lygybė reiškia tik sąryšį (relation), o ne ekvivalentiškumą, būtent svoris W yra jėga, o masė—medžiagos kiekis, kurį turi tas svorio (gravitacijos) jėgos traukiamas, kunas. Žinoma, extrapolavimas, kurį branduolinių eksperimentais galime paremti, nėra be pavojaus—nueiti pertoli ir padaryti klaidingas išvadas, bet remtis analogija yra visai nerimta: analogija nėra nei patikima, nei irodis.

(Tąsa sekanciam numerio)

Lenk medį kol dar jaunas.

Nepametęs, nefeskok.

AKADEMIKŲ SKAUTŲ SUVAŽIAVIMAS

Sausio 6 d., Hartford, Conn., įvyko Skautų Akademikų suvažiavimas, kuriame susirinko apie 50 dalyvių iš įvairių rytinio pakraščio vietovių.

Iškilmingos sueigos metu, kurią atidarė Hartfordo-Waterburio A. S. S. skyriaus pirmininkas K. Čampė, senjorų pasižadėjimą davė 13 junjorų: (Hartford) R. Krisčiūnas, V. Kulvinskas, F. Maslauskas, V. Raškevičius, V. Šnipas ir A. Tvirbutas (New York) V. Kirkyla, R. Klivečka, V. Montvila, E. Remeza, A. Rimas, V. Sirunas ir A. Šetikas. Senorų pasižadėjimo apeigas pravedė fil. R. Kezys. Junjorų apklausinėjimo komisiją sudarė filisteriai V. Pileika, R. Kezys, A. Kudirka, ir senjorai G. Vildzius ir J. Birutis.

Po iškilmingos sueigos buvo komplikotos diskusijos A. S. S. vasaros stovyklos klausimu, kuri, galų gale, buvo nutarta daryti lapkričio 2-10 d., Lake George ir Adirondacks apylinkėse. Po to fil. R. Kezys padarė visą eilę pranešimų, iš kurių pažymėtini: New Yorke planuojama surengti jaunųjų menininkų kurinių parodą; A. S. S. New Yorko skyrius pakvietė atvykti į New Yorką Montrelio Lietuvių Dramos Teatrą; Dr. Vyduo Šalpos Fondas pasiilgo šalpos prašytoją; gegužės mėnesio gale, Chicagoje įvyks visuotinis A. S. S. filisterių suvažiavimas; neužilgo A. S. S. Centro Valdyba paskelbs antrą jaunimo lite-

ENGLISH SECTION

EDITORIAL

February 16, 1960 marked the 42nd anniversary of the restoration of the independence of Lithuania. Today, as we all know, Lithuania is enslaved by the Soviet Union. Lithuanians behind the Iron Curtain are not free to ask for help, except to live in the hope, that one day they will be freed from the yoke of the foreign tyrant and will regain their place in the world as a free nation.

Therefore, it is the duty of all Americans of Lithuanian descent to remind the free world of the nation that is still enslaved by the Soviet Union. Just as the Americans of Lithuanian descent went to President Wilson for help in their fight for independence 42 years ago and won his support, so can we today win the support of every freedom loving American in this country by reminding them of this old and noble country still struggling to achieve her liberty. Let's re-

raturės konkursą.

Po oficialios suvažiavimo programos įvyko šokiai bei pasilinksminimai per kuriuos naujieji New Yorko senjorai buvo linksmiausiai nusiteikę.

Dalyviai reiškia padėką Hartfordo skyriui už surengimą, ypač V. Pileikai, D. Neortaitai, M. Baneviutei ir kt.

mind them that the passing years will never crush the courage and faith of the Lithuanian people. Lithuanians lost their freedom to Russia in 1795 and struggled for the next 123 years to regain it in 1918. Her people did not give up hope, and today, after 19 years of occupation we are more than ever confident that the Lithuanian people will regain their freedom in the near future.

Let's make sure that our children are brought up in that spirit. Remind them that Lithuania became a state more than 700 years ago and has the God given right to be free just like the rest of the nations. It is up to us to make sure our children and our neighbors know the history of Lithuania and her struggle for freedom.

Let's remember the Lithuanians behind the Iron Curtain and their dreams and hopes not only February 16, but every day in the year and never get tired trying to help her and her people.

A. VALATKA.

One of the wisest things a man can do is to keep his wise opinions to himself.

The harder you work, the luckier you get.

Highlights of History

(Continuation)

In 1316, Gediminas, the brother of Vytenis, became the ruler of Lithuania. By use of diplomacy, Gediminas added numerous Russian lands to the already growing Lithuania. Although the country consisted of numerous duchies, many of them were under the direct rule of Gediminas, quite a few were ruled by his relatives, and some were ruled by other dukes; however, they were all under the control of Gediminas. Even a few of the border duchies who declared themselves independent had to pay taxes to Gediminas.

During his whole reign as The Grand Duke of Lithuania, Gediminas was more noted for his diplomacy than military conquests. Having been acquainted with the order of Western Europe, Gediminas made many efforts to raise the standard of living and culture of his people. He invited numerous tradesmen to come to Lithuania and thereby increasing the commerce of the country. This was one of the factors that made Lithuania a mighty nation during his reign.

In 1323, Vilnius, the capital of Lithuania, was built, according to legend, by Gediminas. In reality, however, he only added a town to the castle at Vilnius, and officially moved the capital to Vilnius.

(To be continued)

THE ART OF LAZINESS

By BARRY MALLIN

(Editor's Note: The following article appeared in "The Campus," a City College student publication. The article in itself, is chapter 23 in Mr. Mallin's forthcoming book "The Art of Laziness.")

7 AM: Father enters my bedroom to close the window and turn on the steam.

8:00: Alarm rings. Turn on WPAT. Soft music lulls me back to sleep.

9:05: Get up. (I rise every morning when the heat in the room makes it unbearable to remain under the covers. The colder the weather, the later I get up.)

9:21: Eat hamburger sandwiches prepared by my mother the night before. (My mother has since left for work, but she did remember to loosen the cap on the ketchup bottle. I would not, of course, make my own breakfast. I believe it is better to starve in comfort, than be forced to prepare your own food.)

9:21: Put dirty dishes in refrigerator, so as not to attract bugs.

9:35: Wash with light weight bar of soap.

9:50: Fight off impulse to button cuffs on shirt.

9:55: Arrive at subway station for trip to school. Receive a token and two nickels from change-maker. Ask for dime instead; much lighter.

10:01: Enter last car of train. (In a recent articles

in the "New York Post," a transit worker said he never allows his family to ride in the first car or last car because of the potential danger. This scared many people and consequently these cars are less crowded, affording me a better chance of getting a seat. To paraphrase an old adage: It is better to live dangerously sitting down, than to live securely standing up.)

10:56: Lag behind several students going to my class, so they can open the door for me.

10:58: Sit in back room, slipp off my shoes, lean back, and stare at the eye-soothing green blackboards. (Classes are particularly challenging because they give me a chance to experiment at a form of relaxation that is sometimes difficult to achieve. The trick is not to fall asleep, but to stare ahead and fade into a trance that is as close as one can get to falling unconscious without doing so. It takes a lot of practice. I also take care to sit in back of a non-smoker. In the past, my trance often was interrupted by a student who accidentally flicked his cigarette ashes on my shoe-less feet.)

12:05: Eat with friends in cafeteria. (These people understand me, and one person in the party will bring my food. I don't, however, tip this person.)

2:03: Classes finished, enter newspaper office and notice that office couch is occupied. (This is major problem and requires careful planning. I take a seat near the couch to read a newspaper, and watch for my chance. Reading, however, complicates matters. I use two pair of glasses, one for reading and one for distance. To constantly glance from newspaper to couch gives me eye strain. But to paraphrase an even older adage: It is better to have had eye-strain and a comfortable couch, than not to have had a comfortable couch at all.)

3:07: Couch still occupied. I'm getting desperate. Decide on last resort: buying my comfort. I give a dime to one of my friends and have her call the office from the pay phone in the hall. I pick up the office phone and say there is a call for the person on the couch. He gets up to answer it. My yearning is over.

5:07: Time to leave. I have a young lady put on my shoes. (Girls want to feel needed and I give them every opportunity to assist me. They also want security, so I try to have my shoes put on at the same time every day, erasing any of their doubts or anxieties.)

5:11: Throw away some pennies I accidentally acquired. (They're not worth their weight.)

5:16: Watch friends foolishly rush from top platform of 125th Street IND station to pursue an ap-

proaching train. I chuckle to myself and walk slowly and confidently down the stairs. Only I know they are running after the wrong train. Long ago, I taught myself to distinguish between the sound of the "A" and "D" trains to avoid wasting energy pursuing a train I can't use.

7:12: After supper, attend party at friend's house. (I prefer parties because it gives me a chance to lie down. Dancing at these affairs is not recommended. Ask for more advanced boy-girl activities, this is left to individual tastes.)

9:43: Received highest possible compliment. During con-

versation, someone rhetorically asks me, "Can't you do anything?" (I have impressed this person with the fact that I am truly hopeless. I am not faking. My condition is a result of my heredity and my socio-economic background.)

11:07 Drink a portion of straight vodka. (I always take it straight on the theory that it requires less effort for my stomach to digest unmixed foods.)

1:03: Return home and full myself to sleep by softly repeating over and over the philosophy that has guided me through life: Don't do today what you can't possibly do tomorrow.

WHAT PEOPLE TALK ABOUT

Anthony O. Shallna, the Lithuanian Consul, Boston, Mass., sent us the following article which appeared in the Boston "Daily Globe" on January 1, 1960:

Tiny Lithuania and Football Hero Point Up Need for Teamwork

To the Editor—Those of us who read about the Colts-Giants football game or who saw it on TV will agree that John Unitas is an excellent quarterback and a credit to football.

Many of the writers had mentioned that he is of Lithuanian ancestry. I presume that one could agree about his ancestry with the Supreme Court of the United States which in passing on the wills of Gen. Thaddeus Kosciuszko had stated that

his "country of origin was Lithuania in Poland."

Just as John Unitas needs a good line and backs for his protection and interference, so do the Western powers need other nations to help them in their struggle with Communism.

Lithuania has been running interference for the Western powers since her occupation by the U.S.S.R. during World War II. Although Lithuania is behind the Iron Curtain, our country continues to recognize Lithuania De Jure.

May we not ask ourselves what we are doing in order that our children may enjoy the benefits of liberty that the parents of John Unitas found in these United States of America.

ANTHONY O. SHALLNA,
Lithuanian Consul.